

14. Spinney, L. (2017). How Facebook, fake news and friends are warping your memory. *Nature*, 543, 7644, 168–170. Retrieved from <http://www.nature.com/news/how-facebook-fake-news-and-friends-are-warping-your-memory-1.21596> [in English].

15. Edelson, M. et. al Following the crowd: brain substrates of long-term memory conformity. *Science*, 333, 108–111 [in English].

УДК 077:316.77:303.4](045)

Редька Катерина Юрївна,
аспірант кафедри інформаційних технологій,
Харківська державна академія культури
katvit@ukr.net

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ СФЕРИ ІНФОКОМУНІКАЦІЙ

Мета роботи полягає у розкритті проблеми стратегічних орієнтирів розвитку інфокомунікацій на економічному, промисловому та освітньому рівнях. Характеризуються різні рівні надання інформаційних послуг, в контексті розвитку інформаційних технологій. Здійснюються пропозиції щодо вдосконалення інфокомунікаційних процесів на загальнодержавному рівні. **Методологія.** У статті вирішуються концептуальні завдання: розкривається на системному та функціональному рівнях категорія «інфокомунікації»; на основі порівняльного та аналітичного методів, висвітлюються сфери впливу інфокомунікації на освітню, економічну, на основі аналізу законодавчих документів, визначаються стратегічні орієнтири розвитку інфокомунікацій в Україні. **Наукова новизна** дослідження полягає у розкритті ще не розглянутої до сьогодні науковцями «Стратегії інформаційного розвитку України до 2020 року». На основі запропонованої програми, вирішуються стратегії подальшого розвитку інформаційного суспільства в Україні як інноваційного суспільства. Серед найвагоміших проблем: підвищення рівня комп'ютерної грамотності населення та впровадження і використання можливостей ІКТ в соціально-культурній сфері й інших секторах економіки на основі розробки та впровадження відповідних галузевих і міжгалузевих програм; подолання цифрової нерівності у доступі громадян України до електронних комунікацій та інформаційних ресурсів; запровадження механізмів розвитку ринку індустріального Інтернету на основі розробки галузевих стандартів із забезпеченням прискорення гармонізації національного законодавства з нормами законодавства Європейського Союзу; удосконалення механізмів захисту прав споживачів телекомунікаційних послуг у разі припинення діяльності операторів. **Висновки.** Стратегічні завдання створення сучасної інноваційної системи, що включатиме технологічні та наукові парки, венчурні фонди, мережі трансферу технологій тощо, потребує запровадження механізмів державно-приватного (публічно-приватного) партнерств в інноваційній сфері та має бути спрямовано на законодавче встановлення стимулюючих особливостей для нових виробництв, а також компаній сфери інфокомунікацій. Необхідність розвитку сфери інфокомунікацій є однією з пріоритетних у планах забезпечення розбудови інноваційної інфраструктури, ефективна діяльність якої гарантує взаємодію суб'єктів і об'єктів інноваційної діяльності, а також доступ до різних інформаційних ресурсів, що, своєю чергою, дасть змогу підвищити ефективність використання інноваційного потенціалу країни.

Ключові слова: інформаційні технології, інфокомунікації, інфокомунікаційні послуги, електронні програми, DESI, веб-ресурс.

Редька Катерина Юрьевна

аспирант кафедры информационных технологий,
Харьковская государственная академия культуры.

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ОРИЕНТИРЫ РАЗВИТИЯ СФЕРЫ ИНФОКОММУНИКАЦИЙ

Цель работы заключается в раскрытии проблемы стратегических ориентиров развития инфокоммуникаций на экономическом, промышленном и образовательном уровнях. Характеризуются различные уровни оказания информационных услуг, в контексте развития информационных технологий. Осуществляются предложения по совершенствованию инфокоммуникационных процессов на общегосударственном уровне. **Методология.** В статье решаются концептуальные задачи: раскрывается на системном и функциональном уровнях категория «Инфокоммуникации»; на основе сравнительного и аналитического методов, освещаются влияния Инфокоммуникации на образовательную, экономическую, на основе анализа законодательных документов, определяются стратегические ориентиры развития инфокоммуникаций в Украине. **Научная новизна** исследования заключается в раскрытии еще нерассмотренных до сих пор учеными «Стратегии информационного развития Украины до 2020 года». На основе предложенной программы, решаются стратегии дальнейшего развития информационного общества в Украине как инновативного общества. Среди наиболее значимых проблем: повышение уровня компьютерной грамотности населения и внедрения и использования возможностей ИКТ в социально-культурной сфере и других секторах экономики на основе разработки и внедрения соответствующих отраслевых и межотраслевых программ; преодоление цифрового неравенства в доступе граждан Украины к электронным коммуникациям и информационным ресурсам; внедрение механизмов развития рынка индустриального Интернет на основе разработки отраслевых стандартов с обеспечением ускорения гармонизации национального законодательства с нормами законодательства Европейского Союза; совершенствование механизмов защиты прав потребителей телекоммуникационных услуг в случае прекращения деятельности операторов. **Выводы.** Стратегические задачи создания современной инновационной системы, включающей технологические и научные парки, венчурные фонды, сети трансфера технологий и т.п., требует введения механизмов государственно-частного (публично-частного) партнерства в инновационной сфере и должны быть направлены на законодательное установление стимулирующих особенностей для новых производств, а также компаний сферы инфокоммуникаций. Необходимость развития сферы инфокоммуникаций является одной из приоритетных в планах обеспечения развития инновационной инфраструктуры, эффективная деятельность которой гарантирует взаимодействие субъектов и объектов инновационной деятельности, а также доступ к различным информационным ресурсам, что, в свою очередь, позволит повысить эффективность использования инновационного потенциала страны.

Ключевые слова: информационные технологии, Инфокоммуникации, инфокоммуникационные услуги, электронные программы, DESI, веб-ресурс.

Redka Katryna,
Graduate Student,
Kharkiv State Academy of Culture

STRATEGIC ORIENTATIONS OF DEVELOPMENT OF THE FIELD OF INFO-COMMUNICATIONS

The purpose of the article is to reveal the problem of strategic guidelines for the development of info-communications at the economic, industrial and educational levels. Characterized by different levels of information services, in the context of information technology development. Proposals are being made regarding the improvement of information communication processes at the national level. **Methodology.** In the article the conceptual tasks are solved: the category of “info communication” is revealed at the system and functional levels; on the basis of comparative and analytical methods, the spheres of influence of info-communication on educational, economic, on the basis of analysis of legislative documents are highlighted, strategic guidelines for the development of info-communications in Ukraine are determined.

*The scientific novelty of the research is the disclosure of the “Strategy of Information Development of Ukraine until 2020”, which has not yet been considered by scholars. On the basis of the proposed program, the strategies for further development of the information society in Ukraine as an innovative society are solved. Among the most important problems are: raising the level of computer literacy of the population and introducing and using ICT opportunities in the socio-cultural sphere and other sectors of the economy, based on the development and implementation of relevant sectoral and cross-sectoral programs; overcoming of digital inequality in the access of Ukrainian citizens to electronic communications and information resources; introduction of mechanisms for the development of the industrial Internet market based on the development of industry standards with the aim of accelerating the harmonization of national legislation with the norms of the law of the European Union; improvement of the mechanisms of protection of the rights of consumers of telecommunication services in the event of termination of operators. **Conclusions.** The strategic tasks of creating a modern innovation system, including technological and scientific parks, venture funds, technology transfer networks, etc., require the introduction of a mechanism of public-private (public-private) partnerships in the innovation sector and should be aimed at the legislative establishment of incentive features for new productions, as well as companies in the field of info-communications. The need for the development of the area of info-communication is one of the priorities in the plans to ensure the development of innovative infrastructure, the effective operation of which guarantees the interaction of subjects and objects of innovation activity, as well as access to various information resources, which, in turn, will increase the efficiency of the use of innovative potential countries.*

Key words: information technologies, info-communications, info-communication services, electronic programs, DESI, web resource.

Актуальність теми дослідження. Інформаційний чинник розвитку поступово стає важливою складовою сучасного зростання економічного, промислового та освітнього секторів, оскільки в умовах науково-технічного прогресу, зростання масштабів виробництва, розширення горизонтальних зв'язків між товаровиробниками, обсяг інформації зростає більш швидкими темпами ніж обсяг виробництва. Водночас інформаційно-комунікаційні технології дають змогу налагодити зв'язок між населенням і владою, між фірмою і клієнтом, між бізнесом і споживачем. Коли робота з інформацією стала однією із виробничих сил суспільства, з'явилися країни, які будують своє економічне благополуччя завдяки значному використанню цієї сфери.

Також у сьогоденних умовах розвиток нових інфокомунікаційних технологій – це запорука успішної діяльності не тільки будь-якого підприємства, а й держави загалом. Комп'ютерні технології дають можливість на порядок підвищити ефективність розв'язання різноманітних задач – у сфері державного управління, вивчення проблем екології, біології, медицини, економіки, військової справи, проектування складних об'єктів, захисту інформації в системах тощо. Саме стратегічні орієнтири розвитку інфокомунікації стали ак-

туальною проблемою, яка вимагає нагального вирішення.

Аналіз досліджень і публікацій. Важливий внесок у відображення використання інформаційно-комунікаційних технологій та інфокомунікацій на різних рівнях суспільного розвитку зробили такі вчені: Г.В. Атаманчук, В. Беккерс, В.Д. Бакуменко, О. І. Бутенко, О. Г. Білорус, Т. Геблер, В. Ф. Єфременко, О.Є. Кузьмін, Є. В.Лазарева, Ф. Ф. Пашенко, Т. М. Шотик тощо. Водночас ступінь розробленості проблематики стратегічних орієнтирів розвитку інформаційного суспільства залишається все ще недостатнім.

Мета статті – проаналізувати стратегічні орієнтири розвитку інфо-комунікацій на економічному, промисловому та освітньому рівнях. Поставлена перед нами мета, вимагає розв'язання таких завдань: поглибити категорію «інфокомунікації»; охарактеризувати сфери впливу інфокомунікації (освітню, економічну та промислову); на основі законодавчих документів визначити стратегічні орієнтири розвитку інфокомунікацій в Україні.

Виклад основного матеріалу. Розвиток інноваційної діяльності є одним із найважливіших системних факторів підвищення рівня конкурентоспроможності економіки та національної безпеки держави. Інфокомунікаційні

технології відіграють у цьому випадку особливу роль.

За твердженням Г.Г. Асеєва, інфокомунікації – це сучасна інформаційно-телекомунікаційна інфраструктура суспільства, що розвивається відповідно до техніко-економічних та освітньо-наукових законів розвитку самого суспільства [1, 206]. Інфокомунікаційна інфраструктура складається з таких основних елементів [1, 207]: інформаційних технологій, телекомунікацій, інформаційного терміналу абонента та мережі доступу.

Інформаційний термінал абонента визначає інформаційну складову, а мережі доступу і транспортні мережі – телекомунікаційну складову цієї інфраструктури. Основні сфери розвитку інфокомунікацій XXI століття – це економіка та технології. Рівень розвитку технологій залежить від рівня науково-технічного прогресу, а їхнє впровадження: від рівня розвитку.

Рівень розвитку інфокомунікацій в державі характеризує міру мережевої готовності країни до входження в ті, що формуються в глобальне інформаційне суспільство.

На думку Архіреєва С. І. та Деріда І. О., окрім соціально-економічного розвитку, важливого значення набуває підтримання розгалуженої інноваційної інфраструктури, що активно використовується для реалізації інновацій і сприяє науково-технологічному інноваційному розвитку [2, 83].

Як наголошує В. Дергачов, інфокомунікації як базис інноваційного розвитку підприємств і засіб досягнення поступального розвитку нових організаційних підходів в інфраструктурній підтримці їхньої діяльності, засвідчили зростання за рахунок цього ринку показників ефективності суб'єктів господарювання все більшої кількості галузей. Вплив інфокомунікацій на економіку продукує зміни як у виробництві суспільного продукту на макrorівні, так і формування більш ефективної внутрішньогалузевої структури ринків [4, 115].

Одночасно реалізація принципів ринкової моделі господарювання з подальшим удосконаленням інфокомунікаційної інфраструктури за останні десятиліття забезпечило динамічне зростання доходів і поступальне функціонування галузі навіть в умовах зміни її кон'юнктури та зростання конкуренції.

Відповідно до законодавства України основним елементом інноваційної інфраструктури виступають суб'єкти інфокомунікаційної сфери будь-якої форми власності, що надають інфокомунікаційні послуги із забезпечення інноваційної діяльності. Наприклад, індекс цифрової економіки і суспільства (DESI) характеризує прогрес країн ЄС у розбудові цифрової економіки та суспільства. Він об'єднує декілька відповідних показників за поточними цифровими напрямками політики в Європі. Індекс надає інформацію для аналізу за такими основними факторами:

- оцінювання ефективності: для отримання загальної характеристики розвитку окремих держав;
- покращення: для визначення сфер, де продуктивність держави може бути підвищена на підставі аналізу оцінки основних підіндексів і загального індивідуального індексу;
- оцінювання динаміки прогресивних змін з часом;
- порівняльний аналіз: кластеризація держав відповідно до їхніх індексів, порівняння країн у подібних стадіях цифрового розвитку для наголошення на необхідності удосконалення роботи у певних напрямках.

DESI має трирівневу структуру [4, 73]. На першому рівні DESI є п'ять основних напрямків політики для цифрової економіки і суспільства. Це взаємопов'язані показники, сукупність яких визначає синергетичний вплив на розвиток. Другий та третій рівні – це конкретизація показників за ієрархією. Отже, розвиток у цифровій економіці не може бути досягнуто за окремих покращень у деяких областях – тільки через узгоджені дії за всіма напрямками. Лише таким чином можна забезпечити інтегральний вплив на ситуацію та досягти реального її покращення.

Зокрема, заходи стратегії сталого розвитку держави до 2020 року передбачають забезпечення стійкої динаміки зростання економіки на основі проведення структурних реформ за вектором «Програми розвитку інновацій» для підсилення інституційної спроможності інноваційної інфраструктури, основним базисом якої виступає сфера інфокомунікацій. У стратегічній програмі є чітка вказівка, що необхідною умовою для розвитку цифрового суспіль-

ства є можливість підключення його суб'єктів до Інтернету [11]. Проте в даний час лише підключення до Інтернету вже недостатньо. Для того, щоб отримати максимальний ефект з повного спектру можливостей в Інтернеті, треба мати широкосмуговий доступ (ШСД).

Відповідно до «Стратегії 2020», соціально-культурній реалізації національної стратегії подальшого розвитку інформаційного суспільства в Україні як інновативного суспільства передбачає [10]:

- підвищення рівня комп'ютерної грамотності населення та впровадження і використання можливостей ІКТ у соціально-культурній сфері й інших секторах економіки на основі розробки та впровадження відповідних галузевих і міжгалузевих програм;

- подолання цифрової нерівності в доступі громадян України до електронних комунікацій та інформаційних ресурсів як «першого рівня» (доступу нових користувачів), так і «другого рівня» (доступу існуючих користувачів), що пов'язано із соціально-віковим розривом через низькі доходи, особливо певних категорій громадян, та географічно-культурологічним розривом, що потребує реалізації компенсаційного механізму (субсидій) операторам на підключення за доступними цінами, враховуючи рівень доходів населення тощо.

Зокрема, активно популяризуються Wireless Data Acquisition Systems – безпроводні системи збору даних. У системі застосування відкритого програмного забезпечення та мови високого рівня LUA дає змогу, не змінюючи основної конфігурації апаратних засобів, легко адаптувати розробку до потреб конкретного виробництва. У базовій конфігурації забезпечується оцифровування та передача по мережі Wi-Fi підприємства одного аналогового датчика та одного датчика з цифровим виходом. Розраховано зону покриття окремого бездротового пристрою на базі спеціалізованого мі-кроконтролера та визначена конфігурація обладнання для покриття території промислового підприємства чи окремої території. Вказане програмування стало основою комп'ютеризації сучасної України.

За «Стратегією 2020», інституціонально-технологічний рівень спрямований на створення цілісної правової системи щодо [10]:

- зобов'язань (регуляторні) із надання універсальних послуг на оператора телекомунікацій із істотною ринковою перевагою не тільки у сфері фіксованого зв'язку, але й мобільного зв'язку і широкосмугового доступу до Інтернету (в т.ч. через удосконалення створення фонду універсальних послуг) з урахуванням принципу «технологічної нейтральності»;

- запровадження механізмів розвитку ринку індустріального Інтернету на основі розробки галузевих стандартів із забезпеченням прискорення гармонізації національного законодавства з нормами законодавства Європейського Союзу;

- удосконалення механізмів захисту прав споживачів телекомунікаційних послуг у разі припинення діяльності операторів, провайдерів телекомунікацій.

На адміністративно-економічному рівні, створення національних електронних інформаційних ресурсів передбачає [10]:

- зменшення бар'єрів входу на ринок через обтяжливі процедури виходу на ринок телекомунікацій на основі удосконалення ліцензування у сфері телекомунікацій;

- удосконалення механізмів нагляду (контролю) у сфері телекомунікацій, що спрямовані на запобігання порушенням і зниження потенційно можливого тиску на суб'єкти господарювання;

- зміцнення інформаційної безпеки та кібербезпеки на основі доктрин і міжнародних сертифікатів у сфері управління інформаційною безпекою;

- розвиток електронного урядування на основі програми з надання електронних адміністративних послуг.

Завдяки електронним інформаційним ресурсам, здійснюється активний обмін даними між такими об'єктами, як: держава-бізнес, держава-громадянин, держава-держава. Є певний перелік послуг, обов'язкових для надання їх онлайн, відповідно до Директиви ЄС. Для бізнесу це соціальні внески співробітників, корпоративний податок, ПДВ, реєстрація нової компанії, подання статистичної інформації, митні декларації, екологічні дозволи, держзakupівлі. Для громадян перелік трішки більший – податок на прибуток, пошук роботи, соціальні привілеї, особисті документи, реєстрація

авто, громадські бібліотеки, заява в міліцію, заявка на дозвіл будівництва, свідоцтва на шлюб та народження, заявки на вступ до ВНЗ, зміна адреси, сервіси охорони здоров'я.

За твердженням М.С. Яценко, інформатизація всіх сфер економить дуже багато державних коштів, робить усі процеси, які відбуваються в країні, прозорими і без корупційної складової, а також дає змогу кожному громадянину впливати на прийняття рішень різного рівня і долучатись до цього з максимальною економією часу та зусиль [15, 165].

Л. О. Матвейчук наголосила, що розвиток інформаційного суспільства неодмінно породжує трансформаційні процеси у сфері публічного управління, що, своєю чергою, вимагають створення нових сучасних механізмів державного управління з використання досягнень інформаційних та комунікаційних технологій. Саме застосування інформаційних та комунікаційних технологій є пріоритетним у контексті реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» [9, 17].

Стратегія сталого розвитку в Україні діє відповідно до принципів реформування електронних комунікацій сектора ЄС:

1. Сприяння розвитку конкуренції та можливість запровадження в разі потреби національним регуляторним органом функціонального розподілу в обслуговуванні інфраструктури і надані послуг.

2. Удосконалення регулювання шляхом реорганізації роздрібного та оптового ринків сфері електронних комунікацій та послуг. Регулювання на роздрібному ринку не є необхідним за умови ефективного регулювання на оптовому ринку послуг. Своєю чергою потреба в регулюванні і оптового ринку зникає, коли є достатній рівень конкуренції.

3. Зміцнення внутрішнього ринку та інтеграція до загальноєвропейських правил за рахунок координації регулювання в державах – членах ЄС.

4. Покращення захисту споживачів за рахунок розширення спектру прав споживачів електронних комунікаційних послуг: відкритість інформації про ціни; полегшення переходу клієнтів від одного сервіс-провайдера до іншого; полегшення доступу до електронних комунікаційних послуг для людей з обмежени-

ми фізичними можливостями; обов'язок операторів інформувати своїх клієнтів у разі існування ризику розкриття персональних даних клієнтів; боротьба зі спамом, шпигунськими програмами тощо. Зокрема, інформаційний проект «Openbudget» покликаний підвищити прозорість та підзвітність органів місцевого самоврядування в рамках надходжень та використання бюджетних коштів. Портал містить комплекс програмного забезпечення для створення візуалізацій дохідної та видаткової частини місцевих бюджетів, ключових показників діяльності та бюджету адаптованого для пересічних громадян. Серед переваг платформи варто виокремити зменшення політичного напруження у громаді, покращення культури сплати податків громадянами, їхню обізнаність з питань використання бюджетних коштів тощо. На основі проекту також забезпечуються такі права:

- забезпечення максимального задоволення попиту споживачів на електронні комунікаційні послуги;
- сприяння розвитку конкурентного середовища на основі запобігання
 - монополізму;
 - створення сприятливих організаційних і економічних умов для залучення інвестицій;
 - забезпечення рівних умов діяльності всім учасникам ринку у сфері електронних комунікацій;
 - сприяння розвитку і модернізації електронних комунікаційних мереж;
 - забезпечення інтеграції національних електронних комунікацій в світовий інформаційний простір.

В окремих містах почала діяти платформа «Відкрите місто» (Open city) задовго до створення петицій. Сайт зробили для комунікації громади та влади задля вирішення певних проблем. Цей веб-ресурс створили в рамках проекту «Відкрите місто: посилення участі громадян у розвитку місцевої громади», що є ініціативою Фонду Східна Європа. Енергетична компанія ДТЕК надала фінансову підтримку для поширення проекту на міста своєї діяльності. На сайті є можливість не лише написати про проблему, а й позначити місце на карті. Також можна завантажити фото або

відео. Веб-ресурс використовує відкриті карти Google, Яндекс та OSM (Open Street Map). Після модерації інформацію про проблему розмішують на сайті. Коли проблему вирішують, про це інформують на сайті.

Окремо здійснюються розробки щодо прискорення входу в інформаційний освітній простір шкіл і університетів, широкого поширення мультимедіа у педагогічній практиці, а також формування більш широкої мережі користувачів мультимедійних продуктів.

Прийнято Програму e-Europe (електронна Європа), що охоплює 11 напрямків діяльності, об'єднаних навколо трьох пріоритетів – створення дешевих, швидких і безпечних інтернет-мереж, вкладення великих інвестицій в розвиток практичних навичок, людей як користувачів мультимедіа, а також стимулювання використання людьми інтернет-мереж з усіх найважливіших напрямів (освіта, медицина, економіка тощо).

Найбільш пріоритетні проекти вже розроблені і до них належать [10]:

- підготовка глобального переліку досліджень щодо інформації;
- розвиток широкосмугових мереж;
- міжкультурне навчання та освіта (передусім навчання іноземним мовам студентів і бізнесменів);
- розвиток мережі електронних бібліотек;
- розвиток мережі електронних музеїв і галерей;
- програма з інформаційного забезпечення захисту навколишнього середовища і природних ресурсів;
- формування інформаційної системи з глобального управління над-звичайними ситуаціями;
- розвиток технологій в охороні здоров'я;
- здійснення програм для постійного інформування владою громадян про свою діяльність;
- організація глобального ринку інформаційних послуг для малого та середнього бізнесу;
- створення морських інформаційних систем.

Завдяки інформатизації бібліотек можна реалізувати такі послуги:

- замовлення унікального пластикового читацького квитка;
- онлайн-бібліотека Calibre (фонд електронних книг, онлайн-читання з будь-якого пристрою);
- електронний каталог книг та періодики з усього фонду міських бібліотек-філій;
- онлайн-консультація з бібліотекарем через бібліотечний сайт та соціальній мережі в режимі реального часу;

Один з таких веб-проектів у галузі аналітики успішно реалізує українська компанія NOKs fishes. У рамках реалізації власного проекту «MediaВершки» NOKs fishes виробила програмно-технічні, технологічні підходи та методики щодо аналізу медіа-активності комерційних структур, згрупованих у межах одного ринку, регіону тощо, суб'єктів української політики. Проект досліджує резонанс таких ринків: банківські послуги; інвестиційна діяльність; FMCG (постачання товарів повсякденного попиту); сфера телекомунікації, ІТ (інформаційні технології) тощо [10]. «MediaВершки» презентує річні результати аналізу медіа-активності комерційних структур, суб'єктів української політики. Проміжкові підсумки підбиваються щоквартально.

Постійне вдосконалення онлайн-сервісів, що спостерігається останнім часом, вносить істотні корективи в роботу сучасних медіа, розширюючи джерельну базу оперативної інтернет-інформації, засоби й способи доступу до неї. В умовах перманентної тенденції до збільшення обсягу інформації медіа, соціальних мереж, кількості сервісів та підвищення їхньої ролі в житті українського суспільства зростає інтерес до мультимедійного контенту з використанням різноманітних засобів доступу, що диктує багатоплатформність матеріалів та баз даних. Відповідно ці тенденції розвитку соціальних інформаційних комунікацій вносять свої корективи в роботу інформаційно-аналітичних структур бібліотек, сучасних інформаційних центрів, які в таких умовах постійно мають удосконалювати програмно-технічні, організаційно-технологічні підходи та методики до роботи з масивами джерел інформації.

Інформаційно-аналітичні структури сучасних бібліотек мають напрацьований науково-методичний досвід роботи з інформаційними

масивами інтернет-середовища, зі значними обсягами інформації, пошуковими он-лайн-сервісами за ключовими словами, що передбачають створення тематичних підбірок і водночас оперативне оновлення інформації (великі обсяги інформації виставляються на сайтах Інтернету, в соціальних мережах на певний час і потім знімаються чи зникають у надрах баз даних), надлишковість інформації, наявність так званих, інформаційних шумів тощо.

Висновки. Таким чином, відзначені стратегічні завдання створення сучасної інноваційної системи, що включатиме технологічні та наукові парки, венчурні фонди, мережі трансферу технологій тощо, потребує запровадження механізму державно-приватного (публічно-приватного) партнерств в інноваційній сфері та має бути спрямовано на законодавче встановлення стимулюючих особливос-

тей для нових виробництв, а також компаній сфери інфокомунікацій. Наприклад, через упровадження ефективних стимулів для розвитку сфери інфокомунікацій і підвищення її конкуренто-спроможності на світовому ринку з метою переходу на інноваційний шлях розвитку країни та забезпечення трансформації державної інноваційної політики шляхом прискорення запровадження інфокомунікаційних технологій і розвитку національних інформаційних ресурсів. Тому, необхідність розвитку сфери інфокомунікацій є однією з пріоритетних у планах забезпечення розбудови інноваційної інфраструктури, ефективна діяльність якої гарантує взаємодію суб'єктів і об'єктів інноваційної діяльності, а також доступ до різних інформаційних ресурсів, що, в свою чергу, дозволить підвищити ефективність використання інноваційного потенціалу країни.

Список використаних джерел

1. Асеев Г. Г. Электронное правительство в Украине: проблемы / Г. Г. Асеев. Культурология та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку : матеріали міжнар. наук. конф. (22–23 листоп. 2012 р.) / М-во культури і туризму України, Харків. держ. акад. культури, Акад. мистецтв України, Ін-т культурології, Упр. культури і туризму Харків. облдержадмін. Харків, 2012. С. 205–207.
2. Архіреєв С. І., Дерід І. О. Взаємозв'язок розвитку регіональної інноваційної системи, інтерактивних інноваційних комплексів та інноваційної інфраструктури. Приклад регіону Емілія-Романія. *Вісник СумДУ*. Серія: Економіка. 2009. – № 1. – С. 80–90.
3. Бутенко О. І., Лазарева Є. В. Інфраструктурні компоненти інноваційної моделі економіки. *Економіка і прогнозування*, 2008. – № 4. – С. 69–81.
4. Дергачев В. Информационно-коммуникационные технологии в экономике. Одесса: ИПРЭИ НАНУ, 2005. 165 с.
5. Ефременко В. Ф., Пашенко Ф. Ф. Место и роль инновационной инфраструктуры в формировании региональной системы инноваций. *Инновации*, 2009. № 4. С. 93–106.
6. Информационные технологии в би знесе. Под ред. М. Желены. СПб.: Питер, 2002. 1120 с.
7. Інформаційне суспільство в Україні: глобальні виклики та національні можливості. К.: НІСД, 2010. 29 с.
8. Михайловська О.В. Місце України у світовому процесі розбудови інформаційного суспільства. *Актуальні проблеми економіки*. 2009. №12. С. 36–44.
9. Матвейчук Л. О. Механізми нормативно-правового забезпечення діяльності органів державної податкової служби в електронному форматі. *Аспекти публічного управління*. 2016., № 3. С.14-25.
10. Про стратегію сталого розвитку «Україна – 2020». Електронний ресурс. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
11. Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми «Створення в Україні інноваційної інфраструктури на 2008 – 2012 роки»: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 06.06.2007 № 381. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. Електронний ресурс. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>
12. Річний звіт про роботу НКРЗІ за 2015 рік. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації. Київ, 2015. Електронний ресурс. URL: http://www.nkrzi.gov.ua/images/news/11/1009/ZVIT_NCCIR_2015_FINAL.pdf
13. Шотик Т. М. Принципи побудови інноваційної інфраструктури національного господарства. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 10 (112). С. 25–31.

14. Якубовский Н., Щукин В. Инфраструктура – фактор ускорения инновационного развития промышленности. *Экономика Украины*, 2007. № 2. С. 27–38.
15. Яценко М. С. Комплекс інфокомунікаційних послуг як об'єкт регіонального управління. Соціально-економічні проблеми регіонального розвитку: XI міжнар. наук.-практ. конф., 11 грудня 2009 р.: тези допов. Дніпропетровськ, 2009. С. 164-166.

References

1. Aseev G.G. (2012). Electronic Government in Ukraine: Problems / G. G. Aseev // Cultural Studies and Social Communications: Innovative Development Strategies: International Materials. sciences conf. (November 22-23, 2012). Kharkiv, 2012. [in Ukrainian].
2. Arhireev S.I., Derid I.O. (2009). Interrelation of the development of the regional innovation system, interactive innovation complexes and innovation infrastructure. An example of the Emilia-Romagna region. Sumy State University. Series: Economics. Vol. 1. [in Ukrainian].
3. Butenko O. I., Lazareva E. V. (2008). Infrastructure components of the innovative model of the economy. Economy and Forecasting. Vol. 4. [in Ukrainian].
4. Dergachev V. (2005). Information and communication technologies in economics. Odessa. [in Russian].
5. Efremenko V.F., Paschenko F.F. (2009). The place and role of innovation infrastructure in the formation of a regional innovation system. Innovations. Vol. 4. [in Russian].
6. Zheleny M. (eds) (2002). Information Technologies in Business. Saint Peterburg. [in Russian].
7. Dubov D. (eds) (2010). Information Society in Ukraine: Global Challenges and National Opportunities. Kyiv [in Ukrainian].
8. Mikhailovskaya O.V. (2009). Ukraine's place in the world process of building an information society. Vol. 12. [in Ukrainian].
9. Matveichuk L.O. (2016). Mechanisms of normative-legal support of activity of bodies of the state tax service in electronic format. Aspects of public administration. [in Ukrainian].
10. About the Strategy of Sustainable Development “Ukraine-2020”. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> [in Ukrainian].
11. About the approval of the Concept of the State Target Economic Program “Creation of Innovation Infrastructure in Ukraine for 2008 - 2012”: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 06.06.2007 No. 381 // Database “Legislation of Ukraine” / The Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua> [in Ukrainian].
12. Annual report on the work of the NCCR for 2015. National Commission, which carries out state regulation in the field of communication and informatization. Kyiv. URL: http://www.nkrzi.gov.ua/images/news/11/1009/ZVIT_NCCIR_2015_FINAL.pdf [in Ukrainian].
13. Shotik T. M. (2010). Principles of construction of the innovation infrastructure of the national economy. Current problems of the economy. [in Ukrainian].
14. Yakubovsky N., Shchukin V. (2007). Infrastructure - the factor of acceleration of innovative development of industry. Economy of Ukraine. Vol. 2. [in Russian].
15. Yatsenko M. S. (2009). Complex of infocommunication services as an object of regional management. Socio-economic problems of regional development: XI International. science-practice Conf., December 11, 2009: Theses of Papers. Dnipropetrovsk [in Ukrainian].